

vor fulde Tilslutning, idet man da maa haabe, at dette Udvalg vil forstaa, at dets Hovedopgave er at støtte Administrationen, saa længe den har et virksomt Initiativ og arbejder for Grønlandernes Bedste, og ligeledes at støtte den Minister, under hvis Forum Grønlands Styre er lagt. Hvis det overhovedet kunde tænkes, at det grønlandske Styre herhjemme kunde begynde at falde i Søvn, vil i hvert Fald Tilstedeværelsen af et saadan Udvalg kunne holde det vaagent. Men ikke mindre Betydning vil det kunne have, at Rigsdagen gennem Eksistensen af et saadant Udvalg kan faa Lejlighed til at følge de grønlandske Forhold paa ganske anderledes nært Hold, end det hidtil faktisk har kunnet ske, idet disse Medlemmer, som repræsenterer de forskellige Partier, i hvert Tilfælde i Partimøderne vil kunne meddele, hvad der er af Interesse, og derved bidrage til hos hele Rigsdagen at opretholde Interessen for denne Sag.

Vi fra vor Side anbefaler Lovforslagets Gennemførelse i det væsentlige saaledes, som det her er forelagt, idet vi gerne skal give Afkald paa at faa mere formelle Ting ændret, og Ministeren kan ganske sikkert forlade denne Forhandling med den sikre Overbevisning, at han faar Lovforslaget gennemført inden Rigsdagssamlingens Slutning.

Aubeck: Dette Lovforslag møder os jo enstemmigt vedtaget af det høje Folketing; men af dettes Betænkning kan man dog ikke undlade at se, at der under Arbejdet har gjort sig visse Meningsforskelligheder gældende, dog kun paa et Par Punkter. Der har saaledes fra Venstres Side været Modstand mod den Uddannelse, Lovforslaget krævede af dem, der skulde ansættes som Landsfogder, nemlig samme juridiske Uddannelse som den, der forlanges for at beklæde Dommerembeder her i Landet. Jeg tror, man maa give Flertallet i Folketinget og den højtærede Minister Ret i den Betydning, det har, at Dommermyndigheden paa Grønland kan staa for en international Kritik.

Det andet Punkt, paa hvilket der har været Meningsforskel, saaledes at det gav sig Udslag ved Afstemningen, angaar Sammensætningen af det Rigsdagsudvalg, der foreslaas nedsat. Det glædede mig i høj Grad at høre Venstres Ordfører her i Tinget saa varmt anbefale dette Udvalg, og vi kan da vel gaa ud fra, at der ikke her vil rejse sig nogen Modstand mod det. Det skal jo tjene til to Ting, ikke, som det blev sagt af et æret Medlem i Folketinget, til at sætte

Rigsdagen ud af Spillet, men netop til at fremme Forbindelsen mellem Grønlanderne og den danske Rigsdag, og jeg vil gerne tilføje: fremme Forbindelsen mellem Grønlanderne og den danske Rigsdag, indtil den Dag kan komme, da Grønlanderne, om jeg saa maa sige, faar personlig Berøring med den danske Rigsdag ved at faa valgte Medlemmer her eller paa anden Maade kommer i virkelig Forbindelse med Rigsdagen. Det maa efter min Mening være det Maal, der baade skal tilsigtes og tilstræbes. For det andet skal dette Rigsdagsudvalg tjene til noget, som maaske er lige saa vigtigt, nemlig til at fremme den danske Rigsdags Kendskab til grønlandske Forhold. Det kan ikke nytte, at vi skilter med i al Almindelighed at kende synderligt til de grønlandske Forhold; vi er nødt til at bygge paa, hvad andre fortæller os.

Alligevel blev, trods den her nævnte Meningsforskel, Lovforslaget enstemmigt vedtaget i Folketinget. Og efter de Udtalelser, der er faldet her, kan man jo gaa ud fra, at der vil komme til at foreligge et af hele den danske Rigsdag enstemmigt vedtaget Lovforslag. Denne Enighed hilser jeg med den allerstørste Tilfredshed. Vi staaer nemlig her overfor et Forhold, der angaar Danmarks Stilling udadtil. I vore Dage, hvor Flyveteknikken skrider saa overordentlig hurtigt frem, ændres Forholdene betydeligt, jeg kunde næsten sige fra Dag til Dag. Jorden bliver langt, langt mindre, end man hidtil har været tilbøjelig til at tro, den var. Naar dette er Tilfældet, vil Lande, som hidtil blev betragtet som meget afsidesliggende, ikke mere blive saa afsidesliggende. Et Land som dette store arktiske Land vil, om jeg maa bruge det Udtryk, glide ind i Folks Bevidsthed, og naar det er Tilfældet, vil ogsaa det danske Styre af denne Landsdel i en ganske anden Grad end hidtil faa Opmærksomheden henvendt paa sig fra den øvrige Verden. Derfor hilser jeg denne Enstemmighed med Glæde.

Jeg hilser ligeledes med stor Glæde, at vi i denne nye Lov om Grønlands Styre slaar fast som hele det danske Folks bestemte Opfattelse, at vor Opgave deroppe er helt og fuldt en kulturel Opgave, nemlig at føre den eskimoiske Folkestamme frem til efterhaanden at indtage en med alle andre civiliserede Nationer fuldt ligeberettiget Plads. At Arbejdet herfor nødvendigvis maa gøres skridtvis, at det er bedst stemmende med den grønlandske Befolknings eget Tarv, at det enkelte Fremskridt ikke kommer til Grønland, før Folket deroppe er modent til det, har vi et Vidnesbyrd om i, at under